

Գևորգ ԷՄԻՆ

Ես այն եմ սիրում . . .

***

...Ես ա՛յն եմ սիրում,
Երբ ձմեռ- ամառ... գարո~ւմ է թվում,
Անձանոթ մի վայր քեզ... տո~ւն է թվում.
Ոչ միայն նայում, այլ... տեսնո՛ւմ ես դու,
Ոչ թե ունկնդրում, այլ... լսո՛ւմ ես դու,
Երբ սլանո~ւմ ես
Եվ ոչ թե՝ քայլո՛ւմ,
Երբ և այրվո՛ւմ ես, և ի՛նքրդ այրում...

Ա՛յն, երբ աչքերը աչե~ր են դառնում,
Խոսքերը սիրո կանչե՛ր են դառնում,
Միտե՛րգ է դառնում ամեն մի հնչյուն,
Եվ արտաշնչո~ւմն անգամ՝ Ներշնչում...

Սիրում եմ սիրո այն հրա~շքը սուրբ,
Երբ որ ձեռքերը դառնում են թևեր,
Երբ թվում է, թե շարժումից մի նուրբ,
Կարող ես մինչև աստղե~րը թևել.
Երբ կոշտ մատները թավի~շ են դառնում,
Արյունը գարնան ավի~շ է դառնում
Եվ ժամերն անգամ, հաշիվը խառնո~ւմ,
Մոռանո~ւմ են , թե... ինչքան են տևել...

...Զգացն՞լ եք դուք պահն այդ երբևէ..